

[Veistrup.]

Akkordordning og en Skattelettelse, men der er Masser af Mennesker, som ikke er i Stand til at komme igennem denne Krise ved Hjælp af en Skattelettelse. Saa henviser man ganske vist til, at de igennem Akkordordningen kan erholde Laan; det forekommer mig imidlertid, at de Mennesker, som er vanskeligt stillede, har Laan nok; hvad det i Øjeblikket drejer sig om, er ikke at skaffe dem flere Laan, men at hjælpe dem over en vanskelig økonomisk Situation. Man synes at lade haant om, at vi skal hjælpe hinanden; at en Borger eller hele Samfundet skal hjælpe et Medlem, som er kommet i Vanskelighed, maaske netop i Kraft af Samfundets egne Foranstaltninger, synes Venstre ikke at kunne anerkende. Jeg havde nær sagt: Hvorfor i al Verden skulde vi danne et Samfund, dersom vi ikke i vanskelige Tider skulde kunne hjælpe hinanden, hvis vi levede som en Flok Enere uden Tilknytning til det Samfund, vi hører til? Jeg er ikke i Stand til at forstaa, at det virkelig i den Grad kan mangle paa Samfundssind i disse alvorlige Tider.

Jeg havde, som sagt, haabet, at Venstre vilde have anerkendt dette Forslag og givet det sin Tilslutning i dette høje Ting. Jeg havde haabet det ogsaa af en anden Grund, fordi det Forslag, her foreligger, netop er Hjælp til Selvhjælp, netop hjælper Folk over en vanskelig Situation, for at de maaske derigennem paa et senere Tidspunkt kan hjælpe sig selv. Det er det Princip, som man den ene Gang efter den anden har fremhævet fra Venstres Side, og det forekommer mig, at her var en Lejlighed, hvor man kunde føre Princippet ud i Livet.

Jeg skal ikke komme videre ind paa at omtale Lovforslaget eller dets enkelte Bestemmelser; jeg haaber, at de 30 Mill. Kr., her er Tale om at yde som Krisehjælp til Landbruget, vil være i Stand til foreløbig at hjælpe i en kritisk Tid. Jeg er ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ganske klar over, at det, vi her tilstræber, er en foreløbig Foranstaltning, og at vi sikkert inden saa forfærdelig længe atter vil komme til at beskæftige os med den Krise, som det danske Landbrug befinder sig i; men ingen kan være i Tvivl om, at 2 pCt. af det Beløb, hvormed Gælden overstiger Nettoformuen, i mange Tilfælde vil være baade en god og en virksom Hjælp. Ogsaa de 3 Mill. Kr. til Støtte for Amtskommunerne vil utvivlsomt

blive modtaget med Tak rundt omkring i Landet.

Jeg beklager, som sagt, at Venstre har taget den Stilling, det har taget. Jeg vilde tro, at i det Øjeblik, man sluttede sig til disse Forslag, vilde de faa langt større Betydning, end de faar i det Øjeblik, et stort Parti rejser rundt i Landet og mistænkeliggør den Ordning, som her ønskes etableret. Mig forekommer det i hvert Fald, at den Ordning, her ønskes, baade er politisk og saglig forsvarlig, og derfor anbefaler jeg Forslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, ikke alene fordi det er et Led i den Overenskomst, hvorom Enighed er opnaaet, om en Ordning, der giver noget til begge Sider, og i en saadan Situation retfærdigvis maatte give noget til begge Sider, men ogsaa, fordi dette Forslag er godt og bedre end tidligere Lovforslag af denne Art, der har været fremme. Det ærede Medlem, som var Ordfører for Venstre, mente, at Mulighederne for Gennemførelse af en fremtidig Ordning, byggende paa Krisekassesystemet, herved skulde være forringet. Det er ingenlunde Tilfældet. Hvad der sker, er blot dette, at nu kan Forhandlingerne om Krisekasser foregaa, medens der ydes Understøttelse til de arbejdsløse. Hvad det ærede Medlem ønskede, var, at denne Forhandling skulde foregaa i en Situation, hvor de arbejdsløse ingenting fik. Det vilde have givet Forhandlingen et noget andet Præg, maaske ogsaa et noget andet Udfald. Jeg glæder mig over, at det er lagt fast, saaledes som det er sket her.

Maa jeg, idet jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, sige, at de i § 4 fastsatte Bestemmelser om Dækningen af de af Forslaget flydende Udgifter jo ogsaa er et Led i Overenskomsten, men at Midlerne tilvejebringes paa en Maade, som — det ønsker jeg at sige for mit Vedkommende — ikke paa alle Omraader er efter mit Hoved. Det ligger i Sagens Natur. Jeg maa i saa Henseende henvise til Ytringer, jeg fremsatte for faa Dage siden om Benzinafgiften, hvad der ogsaa er blevet gjort opmærksom paa fra denne Talerstol i Dag. Jeg glæder mig imidlertid over, at den Afgift, der her falder paa Benzinen, ikke er saa stor, som man fra min Kritikers Side ønskede, den skulde være — det er dog en Fordel —, men i øvrigt fremhæver jeg, at